

*Operum
Galenus Tom.
VI. l. 1. de
methodo
meden. S.
III. p. 11.*

iudicasse. Quum proinde vir quidam multo eruditissimus ipsi vitio daret, quod scriptoribus praecellentissimis male diceret, vellem, inquit, si possem male facere. Neque praetereundum quod litteris & memoriae prodidit Galenus, Zoilum quicum nemo compos mentis aemuletur, Homeri statuam flagellasse. Cuiusmodi grauiusculorum virorum testimoniis diligentius perpensis, num amplius ambiges, Parrhasi, vtrum etiam censoria ferula dignus sit Homeromastix? Caue ne studere Zoilo videare, quum Galenus testificetur illum non aestimari nisi a φιλολοιδοῖς. Caue ne amplius leuare adnitaris minime tolerandam licentiam, qua tot aduersariorum animos excitavit, irasque inflammavit. Quod usu neutiquam venisset, si temperare sibi potuisset ab obrectationibus petulantissimis, quas ab ingenio Zoili maledicentissimo protectas esse nos veteres docent: penes quos quoque flagitiorum eiusmodi documenta etiamnum passim leguntur. Nimirum, quum omnes teneamur aliqua culpa erroris humani, & alii non parum multi poetam ab omni naeue & aberratione immunem pronunciare merito noluerunt, sed eum callem rectum non semper instituisse, ante oculos lectorum scriptis posuerunt suis. Neque enim solum Syagrus, qui, secundum Aelianum, primus bellum Troianum carmine cecinit, Homeri aemulus, & antagonista audit, verum etiam Xenophanes elegias & iambos eidem opposuit, vtrumque testante Laertio. Sed

*Aelian. var.
Hist. l. 14.
c. 21.*